
YUSUF SURESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Kovulmuş ve taşlanmış şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla,

(Yusuf 12/1)

الرَّ تِلْكَ آيَاتِ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

ELİF! LAM! RA! Bunlar herşeyi açıkça ortaya koyan Kitap'ın ayetleridir.

(Maide 5/15)

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا
عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ

Ey kitaplarında uzman olanlar! Size, kitabınızdan gizlemekte olduğunuz şeylerin çoğunu ortaya çıkaran, birçoğuna da dokunmayan elçimiz geldi. Size Allah'tan bir ışık ve açık bir kitap geldi.

(Maide 5/16)

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Allah, rızasının peşinde olanlara, o kitapla güvenlik ve esenlik yollarını gösterir. Verdiği onayla onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır ve doğru bir yola sokar.

(Yusuf 12/2)

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

Belki aklınızı kullanırsınız diye, biz bunu Arapça kümeler şeklinde indirdik.

(Ta Ha 20/113)

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا

Biz bunu böylece Arapça kur'anlar, ayet kümeleri halinde indirdik. Belki çekinir ya da yeni bilgi edinirler diye tehditleri onun içine, değişik biçimlerde yerleştirdik.

(Zümer 39/27)

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

Biz bu Kur'an'da insanlar için her konuyu örnekledik ki akıllarını başlarına toplasınlar.

(Zümer 39/28)

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

Örneği, çarpıklığı olmayan Arapça âyetler kümesi halinde verdik ki kendilerini koruyabilsinler.

(Şura 42/7)

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ

İşte böyle. Bunu sana, Arapça kur'anlar, ayet kümeleri halinde vahyettik ki Anakentte ve çevresinde olanları uyarasın. Geleceğinden şüphe olmayan toplanma günü konusunda da uyarasın. Bir kesim Cennette, bir kesim de alevli ateşin içinde olacaktır.

(Ahkaf 46/12)

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً ۗ وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۗ وَبُشْرَى لِلْمُحْسِنِينَ

Ondan önce Musa'nın kitabı vardı; hem bir rehber hem de Allah'ın ikramıydı. Onu tasdik eden bu kitap da Arap diliyle indirilmiştir ki yanlış yapanları uyarasın ve güzel davrananlar için de bir müjde olsun.

(Yusuf 12/3)

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ

الْغَافِلِينَ

Şimdi, vahyettiğimiz bu âyet kümeleriyle sana hikâyelerin en güzelini anlatacağız. Oysaki daha önce sen bundan tamamen habersizdin.

(Yusuf 12/4)

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي

سَاجِدِينَ

Bir gün Yusuf babasına şöyle demişti: “Babacığım rüyamda on bir gezegeni, güneşi ve ayı gördüm; baktım ki hepsi bana secde ediyor.”

(Yusuf 12/5)

قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ

عَدُوٌّ مُبِينٌ

Dedi ki “Yavrucuğum! Rüyanı kardeşlerine anlatma; sana bir oyun oynarlar. Çünkü Şeytan insanın açık düşmanıdır.

(Yusuf 12/6)

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ

كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Bu böyle olur; demek ki Rabbin seni seçecek ve olayların yorumunu öğretecek, sana ve Yakup ailesine ettiği iyilikleri de tamamlayacaktır. Nitekim daha önce ataların İbrahim’e ve İshak’a olan iyiliklerini tamamlamıştı. Senin Rabbin bilir, doğru kararlar verir.”

(Yusuf 12/7)

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلْسَّائِلِينَ

Şurası bir gerçek ki Yusuf'ta ve kardeşlerinde, araştırmak isteyen herkesin çıkaracağı dersler vardır.

(Hud 11/120)

وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ
وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

Elçilerin haberlerinden kalbini kararlı kılabacak her şeyi sana tam olarak anlatıyoruz. Onlarda konuyla ilgili hakikatler, öğüt ve müminler için akılda tutulması gereken bilgiler vardır.

(Yusuf 12/111)

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي
بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Onların kıssalarında aklıselim sahibi olanlar için ibret vardır. Kur'an, uydurulmuş bir söz değildir. Aksine, kendinden öncekileri tasdik eder, her şeyi detaylı olarak açıklar. İnanıp güvenen bir topluluğa rehber ve tam bir ikramdır.

(Yusuf 12/8)

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَى آبَانَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ آبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Bir gün kardeşleri şöyle dediler: “Babamızın Yusuf'u ve öz kardeşini bizden çok sevdiği açık. Oysa biz bir aileyiz. Babamız gerçekten açık bir sapkınlık içinde.”

(Yusuf 12/9)

أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ

“Yusuf'u öldürelim ya da bir yere atalım gitsin de babamız hep bizimle ilgilen, böylece daha iyi bir topluluk haline geliriz.”

(Yusuf 12/10)

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْفُوهُ فِي غِيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ

كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

İçlerinden sözü dinlenen biri şöyle dedi: “Yusuf’u öldürmeyin, o su çukurunun dibine bırakın da kervanlardan biri onu alsın. Yapacaksınız böyle yapın.”

(Yusuf 12/11)

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ

“Ey babamız! Neden Yusuf konusunda bize güvenmez oldun? Oysa biz hep onun iyiliğini isteriz” dediler.

(Yusuf 12/12)

أَرْسَلُهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

Yarın onu bizimle gönder de yesin içsin, eğlensin. Biz onu iyi koruruz.”

(Yusuf 12/13)

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَدْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ

Dedi ki “Aslında ben, alıp götürürsünüz dalgın bir anınızda onu kurt yer, diye kaygılanıyorum”

(Yusuf 12/14)

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِدَّا لَخَاسِرُونَ

Dediler ki “Biz birbirine kenetlenmiş bir toplulukken onu kurt yerse o zaman bütün itibarımızı kaybederiz.”

(Yusuf 12/15)

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

O’nu kuyunun dibine bırakmak için söz birliği edip götürdükleri sırada Yusuf’un içine şunu vahyettik: “Bir gün, hiç beklemedikleri bir anda onlara, yaptıkları bu işi bildireceksin.”

(Yusuf 12/16)

وَجَاءُوا آبَاءَهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ

Akşam üzeri babalarına geldiler, ağlıyorlardı.

(Yusuf 12/17)

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ

لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ

Dediler ki: “Baba! Baba! Gittik... Yarışacaktık... Yusuf’u eşyalarımızın yanında bıraktık. Sonra onu kurt yemiş. Gerçi ne kadar doğruyu söylesek de bize inanacak değilsin.”

(Yusuf 12/18)

وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ

الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ

Yusuf’un başka bir kanla bulanmış gömleğinin başına topladılar. Yakup dedi ki: “Hayır! Arzularınız size bir iş yaptırmış. Bundan sonra gereken güzel bir sabır. Anlattıklarınız karşısında doğrudan yardımına sığınılacak olan yalnız Allah’tır.”

(Yusuf 12/19)

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَا بُشْرَى هَذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّهُ بِضَاعَةً

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

Bir kervan geldi, sucularını gönderdiler. Kovasını suya sarkıttı. “Ne mutlu bana! İşte bir oğlan çocuğu!” diye haykırdı.Satılık olsun diye gerçeği gizlediler. Allah onların ne yaptıklarını biliyordu.

(Yusuf 12/20)

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ

Yusuf’u pek ucuza, bir kaç dirheme, sattılar. Yanlarında değeri yokmuş gibi davrandılar.

(Yusuf 12/21)

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوِيَهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا
وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Onu Mısır’da satın alan kişi karısına şöyle dedi: “Bunu değerli bir konumda tut; işimize yarayabilir ya da evlat ediniriz.” Böylece Yusuf’u o ülkede iyi bir yere yerleştirdik ki ona olayları nasıl yorumlayacağını öğretilim. Allah işinin üstesinden gelir ama insanların çoğu bunu bilmezler.

(Yusuf 12/22)

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

Yusuf reşit olunca ona doğru karar verme yeteneği ve bir ilim verdik. Biz, güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz.

(Yusuf 12/23)

وَرَأَوْتَهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ

إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

Bulunduğu evin kadını, ısrarla ondan yararlanmak istedi. Bütün kapıları kapadı. “Haydi, gel” dedi. Yusuf: “Allah’a sığınırım. O benim Rabbimdir. Bana iyi bir makam verdi. Çünkü yanlış yapanlar umduklarına kavuşamazlar” dedi.

(Yusuf 12/24)

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ

Kadın onu gerçekten istiyordu. Eğer Rabbinin bürhanını görmeseydi Yusuf da onu isterdi. Hep böyle olur. Bu, kötülüğü ve çirkinliği ondan uzaklaştırmamız içindir. Çünkü o, yürekten bağlılığı olan kullarımızdandır.

(Enfal 8/29)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنَفَّوْا لِيَجْعَلَ اللَّهُ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَعْفُوَ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

Müminler! Allah’tan çekinerek kendinizi korursanız, O, sizde bir furkân, doğruyu yanlıştan ayırma yeteneği oluşturur, kabahatlerinizi örter ve durumunuzu düzeltir. İkramı büyük olan Allah’tır.

(Şems 91/8)

فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا

O, kişiye davranışlarındaki yanlışlığı da doğruluğu da ilham eder.

(Yusuf 12/25)

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ

بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

İkisi de kapıya doğru koşuştular. Kadın Yusuf'un gömleğini arkasından çekip yırttı. Kapının önünde kadının beyiyle karşılaştılar. Kadın beyine dedi ki “Ailene kötülük etmek isteyen cezası nedir? Zindana atılmaktan başkası var mı? Belki de acıklı bir azap gerekir değil mi?”

(Yusuf 12/26)

قَالَ هِيَ رَأَوْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ

فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

Yusuf dedi ki “İsrarla benden yararlanmak isteyen odur.” Kadının ailesinden bir bilirkişi şöyle dedi : “Eğer gömleği önden yırtılmışsa kadın haklı, erkek ise yalancının tekidir.

(Yusuf 12/27)

وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ

Yok, eğer gömleği arkadan yırtılmışsa, kadın yalan söylüyor, doğru söyleyen odur.”

(Yusuf 12/28)

فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ

Kocası gömleğin arkadan yırtıldığını görünce dedi ki “Bu, sizin planlarınızdanır. Siz kadınların planı gerçekten büyük olur.

(Yusuf 12/29)

يُوسُفُ أَعْرَضَ عَن هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكَ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ

Yusuf, bu işin peşini bırak! Kadın, sen de günahının bağışlanmasını iste. Çünkü sen suçlulardan biri oldun.”

(Yusuf 12/30)

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَن نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِيهَا

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

Şehirdeki kadınlardan bir takımı şöyle dedi: “Vezirin karısı genç kölesiyle ilişkiye girmek istiyormuş. Aşkı yüreğini sarmış. Onu açık bir sapkınlık içinde görüyoruz.”

(Yusuf 12/31)

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا وَأَتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا

وَقَالَتْ أَخْرِجْ عَلَيْنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا

إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ

Dedikoduları kadının kulağına gelince davetçiler gönderdi. Onlara portakal hazırladı; her birine birer bıçak verdi. Sonra Yusuf’a: “Haydi karşılarna çık” dedi. Kadınlar Yusuf’u görünce büyülendiler ve ellerini kestiler. Dediler ki “Olmaz böyle şey! Allah için bu insan değil, olsa olsa değerli bir melek olur.”

(Yusuf 12/32)

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدتُّهُ عَن نَّفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا أَمْرُهُ

لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِنَ الصَّاغِرِينَ

Kadın dedi ki “Beni ayıpladığınız kişiyi görün işte. Onun benim olmasını gerçekten çok istedim ama o hep kendini korudu. Hele istediğimi yapmasın kesin hapse girer ve kendini itibarsız olanlar arasında bulur.”

(Yusuf 12/33)

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْنُبُ إِلَيْهِنَّ

وَأَكُنُّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

Yusuf dedi ki: “Rabbim! Bu kadınların isteklerine uymaktansa hapsi tercih ederim. Onların oyununu benden savmazsan onlara karşı çocukça davranır ve cahillik edenlerden olurum.”

(Yusuf 12/34)

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Rabbi duasını kabul etti de onu kadınların oyununa getirmede. Çünkü O, dinler ve bilir.

(Yusuf 12/35)

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ

Sonra bütün belgeleri gördükleri halde Yusuf'u bir süre için hapse atma düşüncesi öne çıktı.

(Yusuf 12/36)

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَيْتُ أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

ARİYYİ AHMİL FÜQ RÄSİ HÜBRÄ TÄKÜL TÄYİR MİNE NİBNÄ BİTÄWİLİHE İNÄ NÄRİK MİN MÜHSİNİN

Yusuf'la birlikte iki delikanlı da hapse girmişti. Onlardan biri dedi ki; “Ben rüyada şaraplık üzüm sıkığımı gördüm. Diğeri; “Ben de başımın üstünde ekme taşıdığımı gördüm. Onu kuşlar yiyordu” dedi. Bunların yorumu konusunda bizi bilgilendirir misin? Görüyoruz ki sen, güzel davrananlardansın.”

(Yusuf 12/37)

قَالَ لَا يَا تُبَيِّكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَمَا مِمَّا عَلَّمَنِي

RÄBİ İNİ TRKÜT MLE QÜM LÄ YÜMÜNÜN BİLLEHİ VE HEM BİLÄXİRE HE M KÄFRÜN

Yusuf dedi ki “Yiyeceğiniz yemek size gelmeden rüyanın yorumunu size bildiririm. Bu, Rabbimin bana öğrettiği şeylerdendir. Çünkü ben Allah’a güveni olmayan ve ahireti yok sayan bir topluluğun dini yaşama biçimini reddetmiş bulunuyorum.

(Yusuf 12/38)

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ

MİN FÜZİLİ LLEHİ ELLİNÄ VE ELLİ NÄSİ VE LKİNN ÄKÜTÜR NÄSİ LÄ YİŞKÜRÜN

Ben atalarımın dinine uymuş bulunuyorum; İbrahim’in, İshak’ın ve Yakup’un dinine... Bizim herhangi bir şeyi Allah’a ortak saymaya hakkımız olamaz. İşte bu, O’nun bize ve bütün insanlara olan büyük lütfudur. Ama insanların çoğu bunun kıymetini bilmez.

(Al-i İmran 3/84)

قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالتَّبْيُونِ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نَفَرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ
لَهُ مُسْلِمُونَ

De ki "Biz Allah'a inanıp güvendik; bize indirilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakup'a ve torunlarına indirilene, Musa'ya ve İsa'ya verilmiş olana; Nebilere Rableri tarafından verilen kitapların hepsine inandık. Onlardan hiçbirini diğerinden ayrı tutmayız. Biz O'na teslim olmuş kimseleriz."

(Al-i İmran 3/85)

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Kim İslam'dan başka bir din arayışına girerse asla kabul edilmez. O, ahirette, kaybedenlerden olur.

(Yusuf 12/39)

يَا صَاحِبِي السِّجْنِ أَرَأَبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

Benim hapisane arkadaşlarım! Farklı rablerin olması mı iyidir, yoksa her şeyi emri altına almış olan Allah'ın mı?"

(İsra 17/42)

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَابْتِغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا

De ki "Eğer dedikleri gibi Allah'ın yanında başka ilahlar olsaydı, onlar, yönetimde olanı alt etmenin bir yolunu ararlardı."

(İsra 17/43)

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا

O, bunların söylediklerinden tamamen uzaktır, yüceler yücesidir."

(Enbiya 21/22)

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

Göklerde ve yerde Allah'tan başka ilahlar olsaydı, ikisinin de düzeni bozulurdu. Bütün yönetimin Rabbi olan Allah, onların yaptıkları nitelermelerden uzaktır.

(Zümer 39/29)

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Şimdi Allah bir örnek veriyor: Birbiriyle uyumsuz bir kaç amirin emrindeki kişi ile güvenilir bir tek amirin emrindeki kişinin durumu aynı olur mu? Her şeyi güzel yapmak Allah'a mahsustur ama çoğu bunu bilmez.

(Yusuf 12/40)

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ
الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

O'nunla aranızda koyarak kulluk ettiğiniz şeyler, sizin ve atalarınızın koyduğu isimlerden başkası değildir. Allah'ın onlar hakkında indirdiği bir yetki yoktur. Hüküm, Allah'ın hükmüdür. O, kendinden başkasına kul olmamanızı emretmiştir. Dosdoğru din işte budur. Ancak, insanların çoğu bunu bilmezler.

(Maide 5/103)

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

Allah ne Bahire'yi ne Säibe'yi ne Vasile'yi ve ne de Hâmi'yi meşru kılmıştır. Fakat kâfirlik edenler yalanlarını Allah'a mal ediyorlar. Onların çoğu aklını kullanmaz.

(Araf 7/180)

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

En güzel isimler Allah'ın isimleridir. O'na, onlarla yalvarın. Allah'ın isimleri konusunda sınırları aşanları bırakın. Onlar, ettiklerinin cezasını bulacaklardır.”

(Nuh 71/23)

وَقَالُوا لَا تَدْرِنَ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَدْرِنَ ۗ وَدَا ۗ وَلَا سُوَاعًا ۗ وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۗ

Şöyle dediler: “Sakın ilahlarınızı bırakmayın! Ved'den, Suvağ'dan, Yegus'dan, Yeuk'dan ve Nesr'den asla vazgeçmeyin!”

(Nuh 71/24)

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا

Bunlar birçoklarını saptırdılar. Rabbim! Bu yanlışlar içindeki bu kimselerin sadece sapıklıklarını arttır.”

(Yusuf 12/41)

يَا صَاحِبِي السِّجْنِ أَمَا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَا الْآخَرَ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ

مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ

“Ey benim iki hapisane arkadaşım! Biriniz efendisine şarap sunacak, diğeri ise asılacak, kuşlar başını gagalayıp yiyecektir. Doğru yorumunu istediğiniz bu konuda karar verilmiş.”

(Yusuf 12/42)

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسِيَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي

السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ

Yusuf kurtulacağını düşündüğü kişiye dedi ki “Efendinin yanında benden bahset.” Ancak Şeytan efendisine bahsetmeyi önemsiz gösterdi. Dolayısıyla Yusuf hapiste birkaç yıl kaldı.

(Yusuf 12/43)

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ

وَأُخْرَى يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِن كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ

Bir gün Kral dedi ki “Ben rüyada besili yedi inek gördüm, onları yedi zayıf inek yiyordu. Yedi yeşil başak, bir o kadar da kuru başak gördüm. Ey ileri gelenler! Rüya yorumlamayı biliyorsanız, benim rüyamı da doğru bir biçimde yorumlayın.”

(Yusuf 12/44)

قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ

Dediler ki “Bir sürü hayaller görmüşsünüz. Biz böyle hayallerin yorumunu bilmeyiz.

(Yusuf 12/45)

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ

Hapisteki iki kişiden hayatta kalanı uzunca bir süreden sonra Yusuf’u hatırladı da dedi ki “Ben size bu rüyanın nasıl çıkacağına haberini getireceğim; beni hemen gönderin.”

(Yusuf 12/46)

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ

خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ

“Yusuf! Ey özü sözü doğru kişi! Şu rüya hakkında bize sağlam bir şey söyle. Besili yedi ineği yedi zayıf inek yiyor. Yedi yeşil başak, bir o kadar da kuru başak var. Söyle de o insanlara dönemim belki onlar da öğrenirler.”

(Yusuf 12/47)

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلَةٍ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ

Yusuf dedi ki “Yedi yıl, ara vermeden ekip biçersiniz. Yiyeceğiniz az bir miktar dışındaki bütün hasadı başağında bırakın.

(Yusuf 12/48)

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعُ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ

Bunun ardından çok çetin geçecek yedi yıl gelir, biriktirdiğiniz her şeyi yer tüketir. Sadece yapacağınız hasat için ayırdığınız az bir kısım kalır.

(Yusuf 12/49)

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِضُونَ

Sonra bunun ardından bir yıl gelir, insanlar bolluğa kavuşurlar. O yıl bazı ürünlerin suyunu sıkarlar.”

(Yusuf 12/50)

وَقَالَ الْمَلِكُ انْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ

الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ

Kral dedi ki “Onu bana getirin!” Elçi geldiğinde Yusuf şunları söyledi: “Efendine dön de sor bakalım, ellerini kesen kadınların derdi neymiş? Benim Rabbim, onların oyunlarını bilir.”

(Yusuf 12/51)

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنِ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ

قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ النَّ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنِ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ

Kral kadınlara dedi ki “Yusuf’u istediğinizde nasıl bir karşılık gördünüz?” Kadınlar: “Allah için o böyle şeylerden uzaktır” dediler. Onun aleyhine bir kötülük bilmiyoruz. “Vezirin karısı da şöyle dedi: “Şimdi bütün gerçek ortaya çıktı. Ondan murat almak isteyen bendim. O gerçekten dürüst bir kişidir.”

(Yusuf 12/52)

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ

Yusuf şöyle devam etti: “O kadının kocası bilsin ki yokluğunda ona hainlik etmedim. Allah, hainlerin oyununu hedefine ulaştırmaz.”

(Yusuf 12/53)

وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

Ben nefsimi aklamam. Çünkü nefis insana kötülüğü emreder durur; Rabbimin ikram ettiği biri ise başka. Rabbimin bağışlaması çok, ikramı boldur.”

(Yusuf 12/54)

وَقَالَ الْمَلِكُ انْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ

Kral dedi ki “Getirin onu bana; özel adamım yapayım.” Yusuf’la görüşünce de dedi ki “Bugün sen bizim katımızda sağlam yeri olan güvenilir bir kişisin.”

(Yusuf 12/55)

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ

Yusuf dedi ki “Beni ülkedeki hazinelerin başına getir. Ben onları korurum ve bu işi bilirim.”

(Yusuf 12/56)

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا

نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

Böylece ona, o ülkede iyi bir makam verdik. Orada istediği yere yerleşebilirdi. Biz ikramımızı, gerek gördüğümüz kişiye yaparız. Güzel davrananların ödülünü eksiltmeyiz.

(Yusuf 12/57)

وَلَا جُزْءَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

Allah’a inanıp güvenen ve ondan çekinenler için Ahiretteki ödül elbette daha iyidir.

(Yusuf 12/58)

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

Yusuf'un kardeşleri gelmişti, huzuruna çıktılar. Yusuf onları tanıdı ama onlar onu tanıyamıyorlardı.

(Yusuf 12/59)

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا

خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

Yusuf mallarını yüklettikten sonra dedi ki “Bir daha ki sefere baba bir erkek kardeşinizi de getirin . Ölçeği tam yaptığımı ve benim iyi bir konuk sever olduğumu gördünüz, değil mi?

(Yusuf 12/60)

فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ

Eğer onunla birlikte gelmezseniz ne benden bir ölçek alabilirsiniz, ne de yanıma yaklaşabilirsiniz.”

(Yusuf 12/61)

قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ

Dediler ki “Onu babasından isteyeceğiz; ne olursa olsun bunu yapacağız.”

(Yusuf 12/62)

وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ

يَرْجِعُونَ

Yusuf emrindeki gençlere dedi ki “Sermayelerini yüklerinin içine koyun, ailelerine dönünce onun kendi sermayeleri olduğunu belki anlarlar. Bakarsınız tekrar gelirler.”

(Yusuf 12/63)

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا نَّكَتَلُ وَإِنَّا لَهُ

لَحَافِظُونَ

Babalarının yanına dönünce dediler ki; “Ey babamız! Bizden ölçek kaldırıldı. Kardeşimizi bizimle birlikte gönder ki tekrar ölçek alalım. Biz onu iyi koruruz.”

(Yusuf 12/64)

قَالَ هَلْ أَمْنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمْنُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ قَالَ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ

الرَّاحِمِينَ

Yakup dedi ki “Onun hakkında size nasıl güvenebilirim? Bu tıpkı onun kardeşi hakkında daha önce size güvenmem gibi olmaz mı? Allah’tır en iyi koruyan. En iyi ikram yapan O’dur..”

(Yusuf 12/65)

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا

رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزِدَادُ كَيْلٍ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ

Yüklerini açınca sermayelerinin kendilerine iade edildiğini gördüler. Dediler ki “Ey babamız! Daha ne isteriz; işte sermayemiz, o da iade edilmiş. Ailemize yiyecek getiririz, kardeşimizi koruruz, bir deve yükü de fazla alırız. Bu ölçek bize azdır.”

(Yusuf 12/66)

قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ

مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

Yakub dedi ki “Ben onu sizinle göndermem; hepinizi kuşatan bir felaket olmadıkça onu bana getireceğinize dair Allah adına sağlam söz verirsiniz başka.” Ona o sağlam sözü verdikleri zaman dedi ki “Konuştuklarımıza vekil olan Allah’tır.”

(Yusuf 12/67)

وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ

اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

Yakub dedi ki: “Bakın oğullarım! Oraya bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ama ben, Allah’tan gelecek hiç bir şeye engel olamam. Hüküm sadece Allah’a aittir. Ben O’na güvenip dayandım. Kendine bir dayanak arayanlar yalnızca O’na güvenip dayansınlar.”

(Yusuf 12/68)

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي
نَفْسٍ يَعْثُوبٍ قَضِيهَا وَإِنَّهُ لَدُوٌّ عَلِيمٌ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Nihayet babalarının istediği yerlerden şehre girdiler. Bu, Allah'tan gelecek hiçbir şeyi onlardan savacak değildi, sadece Yakup'un bir arzusunun yerine getirilmesiydi. Aslında o, kendisine öğrettiğimiz için bir ilim sahibiydi. Ama insanların çoğu bunu böyle bilmezler.

(Yusuf 12/69)

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

Yusuf'un huzuruna çıktıklarında kardeşini yanına aldı. "Bak ben senin kardeşimim. Buradakilerin yapacakları şeyden dolayı sakın kaygılanma" dedi.

(Yusuf 12/70)

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ
لَسَارِقُونَ

Onların mallarını yüklettikten sonra su tasını öz kardeşinin yükü arasına koydu. Daha sonra bir tellâl yüksek sesle bağırdı: "Kervaneler! Siz hırsızsiniz."

(Yusuf 12/71)

قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ

Bunlar, onlara dönerek: "Neyi kaybettiniz?" diye sordular.

(Yusuf 12/72)

قَالُوا نَفَقْدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ

Dediler ki “Kralın su tasını bulamıyoruz. Onu getirene bir deve yükü var.” Tellal dedi ki “Ben de buna kefilim.”

(Yusuf 12/73)

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ

“Vallahi, sizin de iyi bildiğiniz gibi ortalığı karıştırmak için gelmedik. Bu güne kadar bir hırsızlığımız da olmadı” dediler.

(Yusuf 12/74)

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

Görevliler dedi ki “Peki, ya yalan söylediğiniz ortaya çıkarsa size göre hırsızın cezası nedir?”

(Yusuf 12/75)

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

“Kimin yükünden çıkarsa ceza olarak o alınır. Biz yanlış yapanları böyle cezalandırırız.” dediler.

(Yusuf 12/76)

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وَعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا
كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي
عِلْمٍ عَلِيمٌ

Yusuf, öz kardeşinin yükünden önce ötekilerinin yüklerinde arama yapmaya başladı. Sonra taşı öz kardeşinin yükünden çıkardı. Biz Yusuf için böyle bir plan kurduk. Yoksa kralın kanununa göre Yusuf, kardeşini alıkoymazdı, Allah bir çıkış yolu yaratırsa başka. Allah, desteklediği kişiyi kat kat yükseltir. Her bilenin üstünde bir bilen vardır.

(Yusuf 12/77)

قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ
أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ

Dediler ki “Bu çalmışsa daha önce onun bir kardeşi de çalmıştı.” Yusuf bunu içine attı. Onlara hiçbir şeyi belli etmedi. İçinden şöyle fısıldadı; “Sizler kötü bir konumdasınız; anlattığınız şeylerin aslını en iyi Allah bilir.”

(Yusuf 12/78)

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ
Dediler ki “Sayın vezirim, onun çok yaşlı bir babası var. Onun yerine içimizden birini al. Çünkü biz görüyoruz ki sen güzel davrananlardansın.”

(Yusuf 12/79)

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَطَّالِمُونَ

Yusuf dedi ki “Allah’a sığınırım! Malımızı kimde bulmuşsak onu alırız. Yoksa yanlış yapmış oluruz.”

(Yusuf 12/80)

فَلَمَّا اسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا
مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ
اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

Ondan umutlarını kesince bir yana çekilip fısıldaştlar: Büyükleri dedi ki “Bilmiyor musunuz babamız sizden Allah adına kesin söz almıştı? Daha önce de Yusuf’a karşı aşırılıklar yapmıştınız. Ben buradan hiçbir yere ayrılmam. Babamın izni olur ya da Allah benimle ilgili bir karar verirse başka; en iyi kararı o verir.

(Yusuf 12/81)

ارْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا
لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ

Babanızın yanına dönün de deyin ki “Babamız! Oğlun hırsızlık yaptı. Biz sadece bildiğimize şahitlik ederiz. İşin aslını kavrayacak durumda da değiliz.

(Yusuf 12/82)

وَسَلِّ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْغَيْرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

İçinde yaşadığımız bu şehrin halkına ve birlikte döndüğümüz kervana sor. Biz gerçekten doğru söylüyoruz.”

(Yusuf 12/83)

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ

الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

Yakup dedi ki “Hayır... Arzularınız size bir iş yaptırmış... Bundan sonrası güzel bir sabırdır. Belki de Allah, onları, bana birlikte getirir. Çünkü her şeyi bilen ve kararları doğru olan O’dur.”

(Yusuf 12/84)

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَٰ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ

Onlara sırt çevirdi ve “Vah Yusuf’um vah!” dedi. Üzüntüden gözlerine ak düştü. Acısını içine gömmüştü.

(Yusuf 12/85)

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَنُوا تَذَكَّرُ يُوسُفَٰ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ

Dediler ki “Vallahi Yusuf diye diye elden ayaktan düşecek ya da ölüp gideceksin.”

(Yusuf 12/86)

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بِنِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَاعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

Yakup dedi ki “Ben üzüntümü ve kederimi yalnız Allah’a açıyorum. Allah’ın bildirmesi sebebiyle sizin bilmediğiniz bir şeyi de biliyorum.

(Yusuf 12/87)

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَٰ وَأَخِيهِ وَلَا تَأَيَّسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأَيَّسُ مِنْ

رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ

Oğullarım! Gidin, Yusuf ve kardeşiyle ilgili bilgi toplayın. Allah’ın desteğinden umut kesmeyin. Çünkü Allah’ın desteğinden umut kesenler yalnız onu görmezlik eden kâfir topluluklardır.”

(Zümer 39/53)

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

Onlara şu sözü söyle: “Ey kendilerini aşırı davranışlara sürüklemiş Allah kulları! Allah’ın merhametinden umut kesmeyin. Allah bütün günahları bağışlar. O, hem bağışlar hem de ikramda bulunur.

(Mümtehine 60/13)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ
الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

Ey inanıp güvenenler! Allah’ın öfkesini hak eden bir topluluğa yakınlık göstermeyin. Kabirlerde olan görmezlik eden kâfirlerin umut kesmeleri gibi onlar da ahiretten umutlarını kesmişlerdir.

(Yusuf 12/88)

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجِيَةٍ فَأَوْفِ
لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ

Gidip Yusuf’un huzuruna çıkınca şöyle dediler: “Sayın vezirim! Darlık bizi ve ailemizi de vurdu. Buraya derleyip toplayabildiğimiz bir sermayeyle geldik. Sen bize tahsisatımızı tam ver; sadakan olsun. Allah sadaka verenlere karşılığını verir.”

(Yusuf 12/89)

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ

Yusuf dedi ki “Siz Yusuf’a ve kardeşine ne yaptığınızı biliyorsunuz değil mi? O zaman işin nereye varacağını bilmiyordunuz.”

(Yusuf 12/90)

قَالُوا ءَإِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ

وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

Dediler ki “Sen misin? Evet, sen gerçekten Yusuf’sun!”. “Ben Yusuf’um. Bu da kardeşimdir. Allah bize iyilik etti. Kim Allah’tan çekinir ve sabırlı olursa Allah, güzel davrananların ödülünü eksiltmez.”

(Yusuf 12/91)

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَتَرَكْنَا اللَّهَ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ

Dediler ki “Vallahi Allah seni bize gerçekten tercih etmiş. Biz hatalı davranmıştık.”

(Yusuf 12/92)

قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

Dedi ki “Bugün suçunuzu başınıza kakma diye bir şey olmayacaktır. Allah sizi bağışlar. En iyi ikramı O yapar.O herkesten daha merhametlidir.”

(Yusuf 12/93)

إِذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَاَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ

“Şu gömleğimi götürün, babamın yüzüne bırakın. Gözleri görür hale gelecektir. Bütün ailenizle birlikte bana gelin.”

(Yusuf 12/94)

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُون

Kervan oradan ayrılınca Yakup dedi ki “Ben gerçekten Yusuf’un kokusunu alıyorum. Keşke beni bunak saymasanız.”

(Yusuf 12/95)

قَالُوا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِي ضَلٰلِكَ الْقَدِيْمِ

Dediler ki “Vallahi sen eski yanılığına gömülüp kalmışsın.”

(Yusuf 12/96)

فَلَمَّا اَنَّ جَاءَ الْبَشِيْرُ اَلْقِيَهُ عَلٰى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيْرًا قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنِّيْ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ

مَا لَا تَعْلَمُوْنَ

Müjdeci gelip gömleği yüzünün üstüne bırakınca Yakup tekrar görmeye başladı. “Size dememiş miydim sizin bilmediğiniz bir şeyi ben, Allah’ın bildirmesiyle biliyorum, diye?”

(Yusuf 12/97)

قَالُوا يَا اٰبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا اِنَّا كُنَّا خٰطِئِيْنَ

Oğulları dediler ki “Babamız! Günahlarımızın bağışlanması için dua et. Çünkü bizler hatalydık.”

(Yusuf 12/98)

قَالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّيْ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ

Dedi ki “Rabbimden sizi bağışlamasını dileyeceğim. Çünkü o çok bağışlar, ikramı boldur.”

(Yusuf 12/99)

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلٰى يُوسُفَ اٰوٰى اِلَيْهِ اَبُوْيهٖ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ

Hep beraber Yusuf’un huzuruna girdiklerinde, anasını babasını bağrına bastı: “Mısır’ı dolaşın, Allah gerekli desteği verirse güven içinde olursunuz” dedi.

(Yusuf 12/100)

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبْتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ
جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ
أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

Yusuf, anasını babasını tahtının üstünde, kendi yanına oturttu. İki de kardeşleriyle birlikte Yusuf'un karşısında eğildiler. Dedi ki "Babacığım! İşte bu, vaktiyle gördüğüm rüyamın gereğidir. Rabbim onu gerçeğe çevirdi. Hapisten çıkardığı zaman da bana iyilikte bulunmuştu. Şeytan kardeşlerimle aramı iyice bozduktan sonra Rabbim sizi çölden buraya getirdi. Benim Rabbim, gerekli gördüğü şeyi en ince ayrıntısına kadar yapar. Çünkü her şeyi bilen ve kararları doğru olan O'dur."

(Yusuf 12/101)

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ

"Rabbim! Bana yönetimden bir pay verdin, olayları yorumlamayı öğrettin. Ey göklerin ve yerin yaratıcısı! Bu dünyada da öbür dünyada da benim en yakınım sensin. Canımı teslim olmuş bir müslüman olarak al. Beni iyilerin arasına kat."

(Yusuf 12/102)

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ

İşte bu, gizli kalmış bilgilerdendir; sana vahiy yoluyla bildiriyoruz. Yoksa sen, birlikte hareket edip tuzak kurarlarken yanlarında değildin.

(Yusuf 12/103)

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ

Ne kadar çırpınırsan çırpın, insanların çoğu inanmazlar.

(Bakara 2/6)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

Kâfirleri ister uyar ister uyarma, onlar için fark etmez; inanıp güvenmezler.

(Bakara 2/7)

حَتَّمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Sanki kalplerini ve kulaklarını Allah mühürlemiş, gözleri de perdelidir. Onların hak ettiği büyük bir azaptır.

(En'am 6/35)

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

Onların yüz çevirmeleri sana ağır mı geliyor! Öyleyse hadi bakalım, gücün yetiyorsa yer altına inen bir delik veya göğe doğru bir merdiven bul da onlara bir mucize getir. Tercihi Allah yapsaydı elbette onları doğru yolda toplardı. O halde sakın cahillik edenlerden olma!

(En'am 6/36)

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

Sadece dinleyenler, çağırıcıyı kabul ederler. Ölümler gibi davrananları, nasıl olsa Allah yeniden diriltecektir. Sonra hepsi onun huzuruna çıkarılacaklardır.

(Yunus 10/99)

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

Tercihi Rabbin yapsaydı yeryüzünde olanların tamamı, kesinlikle inanırdı. Durum böyleyken, mümin olsunlar diye bu insanları sen mi zorlayacaksın?

(Yunus 10/100)

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

Allah'ın onayı olmadan kimse inanıp güvenmiş sayılmaz. Allah, aklını kullanmayanların üzerinde pislikler oluşturur.

(Şuara 26/3)

لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

İnanmayacaklar diye kendini tüketecek gibisin.

(Şuara 26/4)

إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ

Gerek görseydik gökten üzerlerine öyle bir ayet öyle bir mucize, indirirdik ki karşısında başları öne eğilirdi.

(Yusuf 12/104)

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

Oysa bunun için onlardan bir karşılık istemiyorsun. O, herkese yararlı doğru bilginin hatırlatılması dışında bir şey değildir.

(Yusuf 12/105)

وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ

Göklerde ve yerde nice göstergeler var ama yanlarından geçerler de bir kere olsun dönüp bakmazlar.

(Araf 7/185)

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَإِنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

Göklerin ve yerin hâkimiyeti konusuna ve Allah'ın yarattığı her bir şeye bakmazlar mı? Belki de sonları yaklaşmıştır. Öyleyse Allah'ın sözü dışında hangi söze inanacaklar?

(Yunus 10/101)

قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

Onlara de ki: “Göklerde ve yerde neler olduğuna bir bakın. Ama inanmayan bir topluma ayetler de uyarılar da hiçbir fayda sağlamaz.”

(Gaşıye 88/17)

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ

Bulutlara bakmazlar mı, nasıl yaratılmış?

(Gaşıye 88/18)

وَالِى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ

Göge bakmazlar mı, nasıl yükseltilmiş?

(Gaşıye 88/19)

وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ

Dağlar nasıl yerleştirilmiş?

(Gaşıye 88/20)

وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ

Yeryüzü nasıl döşenmiş?

(Gaşıye 88/21)

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ

Sen doğruyu hatırlat! Senin görevin sadece doğru bilgiyi hatırlatmaktır.

(Gaşıye 88/22)

أَسَنْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ

Onları hizaya getirecek değilsin!

(Yusuf 12/106)

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ

Onların çoğu müşrik olmadan Allah'a iman etmezler.

(Rum 30/40)

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ
مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

Sizi yaratan ve rızık veren Allah'tır. Sonra canınızı alacak daha sonra size tekrar can verecektir. Ortak koştuğunuzdan hangisi bunlardan birini yapabilir? Allah'ın onlarla ilgisi olmaz. O onların ortak koştuğunuzdan uzaktır.

(Rum 30/42)

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِ كَانْ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ

De ki yeryüzünde dolaşın da öncekilerin sonu nasıl olmuş; bir görün. Onların çoğu müşrik kimselerdi.

(Yusuf 12/107)

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Allah'ın azabının kendilerini içine almasına veya beklemedikleri bir anda kıyamet saatinin gelmesine karşı bir güvenceleri mi vardır? Farkına bile varamazlar.

(Araf 7/94)

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ

Hangi kente bir nebiyi elçi olarak göndersek, oranın halkını mutlaka maddi sıkıntılara ve bedensel sıkıntılara sokmuşuzdur ki bize yalvarıp yakarsınlar.

(Araf 7/95)

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ
فَأَخَذْنَا هُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Daha sonra sıkıntıların yerine güzellikler verdik. Nihayet geliştiler ve şöyle dediler: "Böyle darlıkları ve refahı atalarımız da gördü." Sonunda farkında değillerken onları ansızın yakaladık.

(Araf 7/96)

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِن
كَذَّبُوا فَأَخَذْنَا هُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Eğer o kentlerin ahali, inanıp güvenseler ve yanlışlardan sakınsalardı, onlara, göğün ve yerin bolluk ve bereket kapılarını açardık. Fakat yalana sarıldılar. Biz de elde ettiklerine karşılık onları yakaladık.

(Araf 7/97)

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ

O kentlerin ahali, gece yatarken baskınımıza karşı güvende miydiler?

(Araf 7/98)

أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ

Ya da o kentlerin ahali, gündüzün eğlenirken baskınımıza karşı güvende miydiler?

(Araf 7/99)

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ

Peki ya şimdiki Allah'ın planına karşı güvende midirler? Kaybeden topluluklar dışında hiç kimse Allah'ın planına karşı kendini güvende göremez.

(Enbiya 21/42)

قُلْ مَنْ يَكْفُرْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ

De ki “Gece-gündüz, sizi Rahmana karşı kim koruyabilir?” Aslında onlar, Rablerinin kitabından yüz çevirmektedirler.

(Enbiya 21/43)

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ

Yoksa onları bize karşı koruyacak ilahları mı var? Onların ilahları, ne kendi şahıslarına fayda sağlayabilecek durumdadırlar ne de bizden yakınlık görebilirler.

(Ankebut 29/53)

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْ لَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَعْتَةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Senden azabın çabuk gelmesini istiyorlar. Eğer belirlenmiş bir zamanı olmasaydı o azap elbette gelirdi. O, onlara, kesinlikle ansızın gelecek ama gelişinin farkına bile varamayacaklardır.

(Zuhruf 43/66)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَعْتَةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Onlar, kıyamet saatinin ansızın gelip çatmasından başka ne bekliyorlar? Farkına bile varamazlar.

(Zuhruf 43/67)

الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ

Allah'tan çekinerek kendini korumuş olanlar dışındaki samimi dostlar, o gün birbirine düşman kesilirler.

(Muhammed 47/18)

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرَاهُمْ

Bunlar kıyamet saatinin ansızın gelmesini mi bekliyorlar? Onun bütün şartları /alametleri ortadadır. O gelince, akıllarını başlarına alsalar neye yarar?

(Mülk 67/16)

ءَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورٌ

Gökte olanın, bir sarsıntıyla sizi yere batırmasına karşı güvenceniz var mı?

(Mülk 67/17)

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ

Yoksa gökte olanın, üzerinize taş yağdıran şeyler göndermesine karşı güvende misiniz? Tarafımdan uyarılan kimsenin ne hale geldiğini yakında öğrenirsiniz.

(Yusuf 12/108)

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ

الْمُشْرِكِينَ

De ki “Benim yolum budur, açık bir belgeye dayanarak, insanları Allah’a çağırıyorum. Ben ve bana uyanlar öyleyiz. Allah’a boyun eğirim. Ben müşriklerden değilim.”

(Enam 6/153)

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصِيَّتُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

İşte bu benim dosdoğru yolumdur; onu takip edin, başka yolları takip etmeyin, yoksa o takip sizi benim yolumdan ayırır. Bunlar da Allah'ın sizden istekleridir, belki ondan çekinerek kendinizi korursunuz.

(Enam 6/161)

قُلْ إِنِّي هَدَيْتِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قَبِيماً مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفاً وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ

De ki “Rabbim bana doğru yolu gösterdi; sapaşlam dini, İbrahim’in dosdoğru dinini gösterdi. O, müşriklerden değildi.”

(Şuara 26/77)

فَانَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ

Kulluk ettiklerinizden, varlıkların Rabbi dışında kalanlar benim için birer düşmandır.

(Şuara 26/78)

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ

Çünkü beni yaratan, bana doğru yolu gösteren varlıkların Rabbidir.

(Yusuf 12/109)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Senden önce gönderdiğimiz elçiler, o kentlerin halkından vahyettiğimiz erkeklerdi. Bunlar yeryüzünde dolaşmıyorlar mı ki kendilerinden öncekilerin sonunun ne olduğunu görsünler? Ahiret yurdu Allah’tan çekinerek kendini bozmayanlar için elbette daha iyidir. Aklınızı kullanmaz mısınız?

(Nahl 16/43)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Senden önce elçi gönderdiklerimiz, sadece kendilerine vahyettiğimiz erkeklerdi. Bilmiyorsanız o Zikri bilenlere sorun.

(Nahl 16/44)

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

Onları belgelerle ve zebûrlarla gönderdik. Bu Zikri de sana indirdik ki kendilerine gönderilenin ne olduğunu o insanlara açık açık anlatasın, belki düşünürler.

(Enbiya 21/7)

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رَجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Senden önce gönderdiğimiz elçiler sadece vahyettiğimiz erkeklerdi. Bilmiyorsanız o Zikri bilenlere sorun.

(Enbiya 21/8)

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ

Onları yemek yemeyen bedenler yapmadık; ölümsüz de değillerdi.

(Enbiya 21/9)

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ

Sonunda onlara verdiğimiz sözü tuttuk; onları ve uygun gördüğümüz kişileri kurtardık. Aşırılık edenleri de etkisizleştirdik.

(Rum 30/9)

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Yeryüzünde dolaşmadılar mı ki kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görsünler! Öncekiler bunlardan çok daha güçlüydüler. Toprağı işlemler ve orayı, bunların imar ettiğinden daha fazla imar etmişlerdi.

Elçileri de onlara açık belgelerle gelmişti. Allah onlara asla yanlış yapmadı; yanlışları onlar kendilerine yapıyorlardı.

(Mümin 40/82)

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görsünler! Onlar bunlardan hem sayıca daha fazla hem de kuvvetleri ve yeryüzündeki eserleri bakımından daha üstündüler. Ama kazandıkları şeyler işlerine yaramadı.

(Mümin 40/83)

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ

Onlara gönderilen elçiler apaçık belgelerle gelince, kendilerindeki ilimle şımardılar. Hafife aldıkları şey onları kuşatıverdi.

(Yusuf 12/110)

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ

بِأَسْنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

O elçiler umutlarını kesmiş ve yalancı yerine konuldukları kanaatine varmışlarsa yardımımız gelir, sonra tercih ettiğimizi kurtarırız. Azabımız, suçlular topluluğundan engellenemez.

(Enam 6/147)

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

Sana yalancı derlerse de ki "Rabbiniz geniş ikram sahibidir. Ama O'nun cezası, suçlular topluluğundan engellenemez."

(Yunus 10/102)

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَاَنْتَظِرُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ

Kendilerinden önce gelip geçenlerin gördükleri günlerin benzerinden başkasını mı bekliyorlar? De ki "Bekleyin bakalım, bende sizinle birlikte bekliyorum."

(Yunus 10/103)

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ

Sonra elçilerimizi ve inanıp güvenenleri kurtarırız. Bu hep böyledir. İnanıp güvenenleri kurtarmak boynumuzun borcudur.

(İbrahim 14/47)

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلَفًا وَغَدِهِ رُسُلُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

Sakın Allah'ın elçilerine verdiği sözden cayacağını sanma. Allah üstündür, hak edildiği kadar ceza verir.

(Mümin 40/51)

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ

Elçilerimize ve inanıp güvenenlere, hem dünya hayatında hem şahitlerin getirileceği günde, elbette yardım edeceğiz.

(Yusuf 12/111)

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي

بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Onların hikâyelerinde sağlam duruşlu olanlar için dersler vardır. Bu uydurulabilecek bir söz değildir. Aksine önceki kitapları kendinde olanla doğrulayan, her şeyi açıklayan, inanıp güvenen bir topluluğa yol gösteren ve ikram olan bir kitaptır.

(Araf 7/203)

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرُ
مِن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Onlara bir âyet getirmediğin zaman “Derleseydin ya?” derler. De ki “Ben Rabbim tarafından bana vahyedilene uyarım. Bunlar, Rabbinizden size gelen ayetlerdir. Bir de inanıp güvenen bir topluluk için yol gösterici ve bir ikramdır.”

(Hud 11/13)

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَضَعْتُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Yoksa onu, o uydurdu mu diyorlar? Onlara de ki: “İddianızda haklıysanız Allah’tan başka çağırabileceğiniz herkesi çağırın da ondakine denk olacak uydurulmuş on sure getirin.”

(Hud 11/14)

فَالَّذِي يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

Çağırdığımız kimseler size olumlu cevap vermezlerse Kur’an’ın Allah’ın ilmiyle indirildiğini ve ondan başka ilah olmadığını bilin. Artık ona teslim olursunuz değil mi?

(Hud 11/120)

وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنبِئُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ
وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

Elçilerin haberlerinden kalbini kararlı kılabilecek her şeyi sana tam olarak anlatıyoruz. Onlarda konuyla ilgili hakikatler, öğüt ve müminler için akılda tutulması gereken bilgiler vardır.

(Nahl 16/64)

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Bu Kitabı sana sadece anlaşmazlığa düştükleri konuları onlara açık açık anlatasın, inanıp güvenen bir topluluk için de rehber ve ikram olsun diye indirdik.

(Fatır 35/31)

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ
بَصِيرٌ

Sana vahyettiğimiz bu kitap bir gerçektir, kendinden öncekileri tasdik edendir. Şüphesiz Allah, kullarının durumundan haberdar olan ve her şeyi görendir.
